ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)
της 21ης Ιουνίου 2007 *

Στην υπόθεση C-428/05,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) με απόφαση της 21ης Νοεμβρίου 2005, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 2 Δεκεμβρίου 2005, στο πλαίσιο της δίκης

Firma Laub GmbH & Co. Vieh & Fleisch Import-Export

κατά

Hauptzollamt Hamburg-Jonas,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους E. Juhász (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, Γ. Αρέστη και J. Malenovský, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Y. Bot
γραμματέας: B. Fülöp, υπάλληλος διοικήσεως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 17ης Ιανουαρίου 2007,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— η Firma Laub GmbH & Co. Vieh & Fleisch Import-Export, εκπροσωπούμενη από τον O. Wenzlaff, Rechtsanwalt,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους J.-C. Schieferer και F. Erlbacher,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 11, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίοδος, 47, παράγραφος 2, και 48 παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1987, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 351, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 604/98 της Επιτροπής, της 17ης Μαρτίου 1998 (ΕΕ L 80, σ. 19, στο εξής: κανονισμός 3665/87).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της εταιρίας Firma Laub GmbH & Co. Vieh & Fleisch Import-Export (στο εξής: Laub) και του Hauptzollamt Hamburg-Jonas (στο εξής: Hauptzollamt) όσον αφορά απόφαση του τελευταίου, αφορώσα την αναζήτηση επιστροφής λόγω εξαγωγής, αχρεωστήτως καταβληθείσας στη Laub.

Το νομικό πλαίσιο

3 Η εικοστή πέμπτη και η πεντηκοστή αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 3665/87 ορίζουν τα εξής:

«ότι δεν χορηγείται επιστροφή όταν υπάρχει υπέρβαση των προθεσμιών εξαγωγής ή των προθεσμιών προσκόμισης των αναγκαίων αποδείξεων για την πληρωμή της επιστροφής· [...]

[...]

ότι, για λόγους καλής διοικητικής διαχειρίσεως, πρέπει να απαιτείται όπως η αίτηση και όλα τα άλλα αναγκαία έγγραφα για την πληρωμή της επιστροφής κατατίθενται μέσα σε εύλογη προθεσμία, εκτός περιπτώσεων ανωτέρας βίας, ιδίως όταν αυτή η προθεσμία δεν έγινε δυνατόν να τηρηθεί συνεπεία διοικητικών καθυστερήσεων που οφείλονται στον εξαγωγέα».

4 Το άρθρο 11, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 3665/87 ορίζει τα εξής:

«Με την επιφύλαξη της υποχρέωσης καταβολής οποιουδήποτε αρνητικού ποσού, το οποίο αναφέρεται στην παράγραφο 1, τέταρτο εδάφιο, σε περίπτωση αχρεωστήτως καταβληθείσας επιστροφής, ο δικαιούχος επιστρέφει τα αχρεωστήτως εισπραχθέντα ποσά, συμπεριλαμβανομένης οποιασδήποτε κύρωσης που εφαρμόζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1, πρώτο εδάφιο, τα οποία προσαυξάνονται με τόκο που υπολογίζεται με βάση τον χρόνο που διέρρευσε μεταξύ της καταβολής και της απόδοσης του ποσού.»

5 Το άρθρο 47, παράγραφοι 1, 2, 4 και 5, του κανονισμού 3665/87, το οποίο περιλαμβάνεται στον τίτλο 4 του κανονισμού αυτού, τιτλοφορούμενο «Διαδικασία πληρωμής της επιστροφής», ορίζει τα εξής:

«1. Η επιστροφή πληρώνεται, μετά από ειδική αίτηση του εξαγωγέα, από το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου έχει γίνει αποδεκτή η διασάφηση εξαγωγής.

Η αίτηση χορηγήσεως της επιστροφής υποβάλλεται:

α) είτε γραπτώς και στην περίπτωση αυτή τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ένα ειδικό έντυπο·

[...]

2. Ο φάκελος για την πληρωμή της επιστροφής ή για την αποδέσμευση της εγγύησης πρέπει να κατατεθεί, εκτός περιπτώσεως ανωτέρας βίας, μέσα στους δώδεκα μήνες που έπονται της ημερομηνίας αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής.

[...]

4. Όταν δεν ήταν δυνατή η προσκόμιση των εγγράφων που απαιτούνται βάσει του άρθρου 18 μέσα στην προθεσμία που αναφέρεται στην παράγραφο 2, μολονότι ο εξαγωγέας φρόντισε να τα προμηθευτεί και να τα διαβιβάσει μέσα στις προθεσμίες αυτές, είναι δυνατό να χορηγηθούν επιπλέον προθεσμίες για την προσκόμιση των εγγράφων αυτών.

5. Η αίτηση ισοτιμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 3, [...], καθώς και η αίτηση για επιπλέον προθεσμίες που αναφέρεται στην παράγραφο 4, πρέπει να κατατεθούν μέσα στην προθεσμία που αναφέρεται στην παράγραφο 2.»

6 Το άρθρο 48, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, του κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Όταν η απόδειξη ότι όλες οι απαιτήσεις που προβλέπονται από την κοινοτική νομοθεσία έχουν τηρηθεί παρέχεται μέσα στους έξι μήνες που έπονται των [προθεσμιών] που προβλέπονται στο άρθρο 47, παράγραφοι 2, 4 και 5, η επιστροφή που καταβάλλεται ισούται με το 85 % της επιστροφής που θα είχε καταβληθεί αν είχαν τηρηθεί όλες οι απαιτήσεις.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

7 Με δύο διασαφήσεις εξαγωγής, της 26ης Ιανουαρίου 1999 και της 26ης Φεβρουαρίου 1999, η Laub προέβη στη διασάφηση κατεψυγμένου χοιρινού κρέατος για εξαγωγή προς τη Ρωσία. Το Hauptzollamt ενέκρινε και κατέβαλε την επιστροφή που αφορούσε τις εξαγωγές αυτές.

8 Με έγγραφο της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, το Hauptzollamt ισχυρίστηκε ότι η επιστροφή πληρώθηκε αχρεωστήτως, διότι οι δύο φορτωτικές που κατατέθηκαν ως τίτλοι μεταφοράς μαζί με την αίτηση καταβολής της επιστροφής λόγω εξαγωγής ήσαν ελλιπείς. Συγκεκριμένα, στα τετραγωνίδια 16 και 23, οι φορτωτικές περιείχαν μόνον ελλιπή στοιχεία σχετικά με τον μεταφορέα και δεν έφεραν την υπογραφή ούτε τη σφραγίδα του μεταφορέα αυτού.

9 Με απάντηση της 26ης Σεπτεμβρίου 2001, η Laub προσκόμισε φορτωτικές συμπληρωμένες προσηκόντως, φέρουσες τις σφραγίδες του μεταφορέα. Εξήγησε ότι οι συμπληρωματικές αυτές φορτωτικές τής είχαν διαβιβασθεί εκ των υστέρων, αλλά, λαμβανομένων υπόψη των αποφάσεων του Hauptzollamt να χορηγήσει επιστροφή, δεν έκρινε αναγκαίο να τις προσκομίσει, θεωρώντας ότι αρκούσαν οι ήδη υποβληθέντες τίτλοι μεταφοράς.

10 Με δύο διορθωτικές αποφάσεις της 14ης και της 17ης Δεκεμβρίου 2001, το Hauptzollamt ζήτησε παρά ταύτα την απόδοση των καταβληθεισών επιστροφών. Δεδομένου ότι το Hauptzollamt απέρριψε τη διοικητική ένσταση της Laub κατά των αποφάσεων αυτών, η Laub άσκησε προσφυγή ενώπιον του Finanzgericht.

11 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Finanzgericht Hamburg αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχει χορηγηθεί παρανόμως και πρέπει, επομένως, να επιστραφεί η κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 επιστροφή στην περίπτωση που ο δικαιούχος υπέβαλε αποδεικτικό πληρωμής μετά την κίνηση της διαδικασίας επιστροφής και μετά την εκπνοή της κατά τα άρθρα 47 παράγραφος 2, και 48, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, του [εν λόγω] κανονισμού [...] προθεσμίας;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

12 Με το ερώτημα του, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν, υπό συνθήκες όπως αυτές της διαφοράς της κύριας δίκης, ο εξαγωγέας δικαιούται, στο πλαίσιο διαδικασίας αναζητήσεως επιστροφής λόγω εξαγωγής, προβλεπόμενης στο άρθρο 11, παράγραφος 3, του κανονισμού 3665/87, να υποβάλει τα αναγκαία για την απόδειξη του δικαιώματός του να τύχει της επιστροφής αυτής έγγραφα μετά την εκπνοή της προθεσμίας υποβολής που προβλέπουν τα άρθρα 47, παράγραφος 2, και 48, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, του κανονισμού αυτού ή αν η υποβολή των εν λόγω αποδείξεων αποκλείεται στο στάδιο αυτό, οπότε η εν λόγω επιστροφή πρέπει να θεωρηθεί αχρεωστήτως καταβληθείσα, υπό την έννοια του εν λόγω άρθρου 11, παράγραφος 3.

13 Η Laub, όπως και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ισχυρίζονται ότι μια επιστροφή λόγω εξαγωγής δεν μπορεί να χαρακτηρισθεί ως «αχρεωστήτως καταβληθείσα» με την αιτιολογία και μόνον ότι δεν τηρήθηκαν τα άρθρα 47, παράγραφος 2, και 48, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, του κανονισμού 3665/87. Υποστηρίζουν ότι από την απόφαση της 14ης Απριλίου 2005, C-385/03, Käserei

Champignon Hofmeister (Συλλογή 2005, σ. I-2997), προκύπτει ότι οι προθεσμίες των εν λόγω άρθρων δεν συνιστούν ουσιαστικές προϋποθέσεις, αλλά αποκλειστικά και μόνο διοικητικές διατυπώσεις αναγκαίες για να επιτευχθεί η πληρωμή της επιστροφής, οπότε η μη τήρηση των εν λόγω προθεσμιών δεν συνεπάγεται τον χαρακτηρισμό της επιστροφής ως «αχρεωστήτως καταβληθείσας».

14 Η Laub υποστηρίζει επιπλέον ότι, από μια ανάλυση του συστήματος και του σκοπού του κανονισμού 3665/87, προκύπτει ότι η διαδικασία καταβολής και η διαδικασία αναζητήσεως αποτελούν αυτοτελείς μεταξύ τους διαδικασίες, εκάστη από τις οποίες ανταποκρίνεται στους δικούς της σκοπούς, οπότε οι προθεσμίες του άρθρου 47 του κανονισμού αυτού δεν πρέπει να ισχύουν στο πλαίσιο της διαδικασίας αναζητήσεως.

15 Η Laub θεωρεί ότι, αν η αρμόδια αρχή, βάσει των αποδείξεων που παρέσχε ο εξαγωγέας, έχει καταβάλει οριστικώς την επιστροφή λόγω εξαγωγής ή έχει αποδεσμεύσει τις εγγυήσεις που συστάθηκαν για μια προκαταβληθείσα επιστροφή, η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης κωλύει την αρμόδια αρχή να προβεί στην αναζήτηση της εν λόγω επιστροφής εξαιτίας της ανεπάρκειας των ως άνω αποδείξεων. Κατά την εταιρία αυτή, ο εξαγωγέας δικαιούται να θεωρήσει ότι, στο στάδιο αυτό, το κράτος μέλος έλεγξε τις προσκομισθείσες αποδείξεις και δεν πρέπει, επιπλέον, να προσπαθήσει να συγκεντρώσει δευτερεύουσες αποδείξεις τις οποίες απαιτεί ο κανονισμός 3665/87.

16 Επισημαίνεται κατ' αρχάς ότι, κατά κανόνα, η μη τήρηση των διαδικαστικών κανόνων που προβλέπει ο κανονισμός 3665/87 μπορεί να συνεπάγεται τη μείωση, ακόμη δε και την απώλεια των δικαιωμάτων λήψεως επιστροφής λόγω εξαγωγής. Τούτο συμβαίνει ιδίως οσάκις ο εξαγωγέας προσκομίζει τις αναγκαίες αποδείξεις προκειμένου να τύχει επιστροφής λόγω εξαγωγής μετά τη λήξη των προθεσμιών των άρθρων 47, παράγραφος 2, και 48, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού.

17 Η εικοστή πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 3665/87 ορίζει ότι δεν χορηγείται επιστροφή όταν υπάρχει υπέρβαση των προθεσμιών εξαγωγής ή των

προθεσμιών προσκομίσεως των αναγκαίων αποδείξεων για την πληρωμή της επιστροφής. Δυνάμει του άρθρου 48, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, του ως άνω κανονισμού, η καταβλητέα στον εξαγωγέα επιστροφή μειώνεται κατά 15% αν ο εξαγωγέας δεν παρέχει τις αναγκαίες αποδείξεις παρά μόνον εντός του εξαμήνου μετά την εκπνοή της προθεσμίας που προβλέπει, ιδίως, το άρθρο 47, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού.

18 Μολονότι το Δικαστήριο έκρινε, με τη σκέψη 26 της προπαρατεθείσας αποφάσεως Käserei Champignon Hofmeister, ότι το άρθρο 47 του κανονισμού 3665/87 περιλαμβάνεται μεταξύ των διαδικαστικών κανόνων τους οποίους υποχρεούται να τηρεί ο εξαγωγέας για να επιτύχει την καταβολή επιστροφής, γεγονός παραμένει ότι η παράβαση των κανόνων αυτών μπορεί να καταλήξει στη μείωση ή στην απώλεια του ποσού επιστροφής που οφείλεται στον εξαγωγέα.

19 Ωστόσο, δεν αμφισβητείται ότι η υπόθεση της κύριας δίκης δεν αφορά την προσκόμιση αποδείξεων στο πλαίσιο της διαδικασίας πληρωμής του άρθρου 47, παράγραφος 2, του κανονισμού 3665/87. Τα πραγματικά περιστατικά κατόπιν των οποίων υποβλήθηκε η υπό κρίση αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορούν μεταγενέστερο στάδιο, δηλαδή διαδικασία αναζητήσεως κινηθείσα δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού, μετά την περάτωση της διαδικασίας πληρωμής και την καταβολή της επιστροφής λόγω εξαγωγής από την αρμόδια αρχή.

20 Ενώ τα άρθρα 47, παράγραφος 2, και 48, παράγραφος 2, του κανονισμού 3665/87 καθορίζουν τις εφαρμοστέες προθεσμίες για την υποβολή των αναγκαίων αποδείξεων για την καταβολή της επιστροφής, ο εν λόγω κανονισμός δεν περιέχει διατάξεις αφορώσες τις εφαρμοστέες προθεσμίες στο πλαίσιο της διαδικασίας αναζητήσεως του άρθρου 11, παράγραφος 3 του κανονισμού αυτού.

21 Υπογραμμίζεται ότι από τη σιωπή αυτή δεν συνάγεται ότι, μετά την πληρωμή της επιστροφής, η αρμόδια αρχή, αφού έχει διαπιστώσει ελλείψεις στα υποβληθέντα

σύμφωνα με το άρθρο 47, παράγραφος 2, του κανονισμού 3665/87 έγγραφα, δεν μπορεί να απαιτήσει από τον εξαγωγέα τα αναγκαία συμπληρωματικά στοιχεία και, ενδεχομένως, να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την ανάκτηση της εν λόγω επιστροφής.

22 Αντιθέτως, το δικαίωμα αυτό είναι σύμφωνο προς τον σκοπό της διαδικασίας αναζητήσεως του άρθρου 11, παράγραφος 3, του κανονισμού 3665/87. Η διάταξη αυτή έχει ως αντικείμενο τη διασφάλιση της προστασίας και της προσήκουσας εφαρμογής του κοινοτικού προϋπολογισμού στον τομέα των επιστροφών λόγω εξαγωγής και, ειδικότερα, τη διασφάλιση του ότι μόνον οι εξαγωγείς που δικαιούνται επιστροφών τυγχάνουν των επιστροφών αυτών, σύμφωνα με τις αντικειμενικές προϋποθέσεις που έχει θεσπίσει ο κοινοτικός νομοθέτης.

23 Επιπλέον, το δικαστήριο έκρινε, στο πλαίσιο επιστροφής προκαταβληθείσας στον εξαγωγέα, ότι η ελευθέρωση της ασφάλειας δεν τον απαλλάσσει παρά ταύτα από τις υποχρεώσεις που του επιβάλλει η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση (βλ. απόφαση της 12ης Ιουλίου 1990, C-155/89, Philipp Brothers, Συλλογή 1990, σ. I-3265, σκέψεις 13 έως 16). Η αρχή αυτή έχει εφαρμογή και όσον αφορά την καταβολή επιστροφής στον εξαγωγέα ο οποίος δεν προσκόμισε επαρκείς αποδείξεις από τις οποίες να προκύπτει ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις που παρέχουν δικαίωμα επιστροφής.

24 Εντούτοις, το δικαίωμα της αρμόδιας αρχής να απαιτήσει από τον εξαγωγέα τα αναγκαία έγγραφα για τη χορήγηση επιστροφής, ακόμη και μετά την καταβολή αυτής και μετά την εκπνοή της προθεσμίας του άρθρου 47, παράγραφος 2, του κανονισμού 3665/87, συνεπάγεται ότι ο εξαγωγέας, με τη σειρά του, πρέπει να έχει τη δυνατότητα να παράσχει τα αναγκαία πληροφοριακά στοιχεία για να αποδείξει το δικαίωμά του επιστροφής.

25 Η άρνηση παροχής της δυνατότητας αυτής στους εξαγωγείς θα συνιστούσε παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, κατά το μέτρο που η αρχή αυτή απαγορεύει στη δημόσια αρχή να κολάζει, λόγω μη τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων, έναν ενεργούντα καλόπιστα επιχειρηματία, εφόσον αυτή η μη τήρηση

απορρέει από την ίδια τη συμπεριφορά της εν λόγω διοικητικής αρχής. Το γεγονός ότι η αρμόδια αρχή, αφενός, προέβη στην καταβολή της επιστροφής στον εξαγωγέα βάσει ελλιπών αποδείξεων και, αφετέρου, κίνησε τη διαδικασία αναζητήσεως μόνο μετά την παρέλευση κάποιου χρονικού διαστήματος, είχε άμεση επίπτωση στη δυνατότητα της Laub να προσκομίσει επαρκείς αποδείξεις. Εξάλλου, από την αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δεν προκύπτει ότι, κατά την αρμόδια αρχή, ο εξαγωγέας ενήργησε κακόπιστα.

26 Θα αντέβαινε στον σκοπό του κανονισμού 3665/87 το να είναι η συμπεριφορά της αρμόδιας αρχής ικανή να στερεί από τους εξαγωγείς γεωργικών προϊόντων το ευεργέτημα του συστήματος των επιστροφών λόγω εξαγωγής, ενώ πληρούν τις προϋποθέσεις του κανονισμού αυτού και ενεργούν καλόπιστα.

27 Δεδομένου ότι οι προθεσμίες των άρθρων 47, παράγραφος 2, και 48, παράγραφος 2, στοιχείο α΄, του κανονισμού 3665/87 δεν έχουν εφαρμογή στη διαδικασία αναζητήσεως και ελλείψει ειδικών κανόνων κοινοτικού δικαίου προβλεπόντων προθεσμίες για την υποβολή συμπληρωματικών αποδείξεων στο πλαίσιο της διαδικασίας αναζητήσεως, στις εθνικές αρχές εναπόκειται, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, υπό την επιφύλαξη των ορίων που επιβάλλει το κοινοτικό δίκαιο, να παράσχουν πρόσθετη προθεσμία, αναλόγως των ειδικών συνθηκών κάθε περιπτώσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 19ης Ιουνίου 2003, C-467/01, Eribrand, Συλλογή 2001, σ. I-6471, σκέψη 49). Η παρεχόμενη προθεσμία πρέπει να είναι εύλογη προκειμένου να παρέχει στον εξαγωγέα τη δυνατότητα να συγκεντρώσει και να υποβάλει τα απαιτούμενα έγγραφα και πρέπει να λαμβάνει υπόψη, ιδίως, τις ενδεχόμενες επιπτώσεις της συμπεριφοράς της αρμόδιας αρχής στον εξαγωγέα

28 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι επιστροφή λόγω εξαγωγής δεν μπορεί να χαρακτηρισθεί ως «αχρεωστήτως καταβληθείσα», υπό την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 3665/87, αν ο δικαιούχος υποβάλει, στο πλαίσιο διαδικασίας αναζητήσεως της επιστροφής αυτής, τις αναγκαίες αποδείξεις για να δικαιολογήσει το δικαίωμά του να τύχει της εν λόγω επιστροφής. Στις αρμόδιες εθνικές αρχές απόκειται να καθορίσουν εύλογη προθεσμία ώστε ο ως άνω δικαιούχος να έχει τη δυνατότητα υποβολής των αποδείξεων αυτών.

Επί των δικαστικών εξόδων

29 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) αποφαίνεται:

Επιστροφή λόγω εξαγωγής δεν μπορεί να χαρακτηρισθεί ως «αχρεωστήτως καταβληθείσα», υπό την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1987, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 604/98 της Επιτροπής, της 17ης Μαρτίου 1998, αν ο δικαιούχος υποβάλει, στο πλαίσιο διαδικασίας αναζητήσεως της επιστροφής αυτής, τις αναγκαίες αποδείξεις για να δικαιολογήσει το δικαίωμά του να τύχει της εν λόγω επιστροφής. Στις αρμόδιες εθνικές αρχές απόκειται να καθορίσουν εύλογη προθεσμία ώστε ο ως άνω δικαιούχος να έχει τη δυνατότητα υποβολής των αποδείξεων αυτών.

(υπογραφές)